

Refleksioner over bønnens og forbønnens betydning for missionsarbejdet

Missionær i Cambodja for Dansk Luthersk Mission, Christina Palmkvist Andersen
cpa@dml.dk

Resumé

Det hjælper altid at bede er udgangspunktet for al min bøn. I artiklen kommer jeg ind på bønnens og forbønnens betydning for missionsarbejdet. Jeg forsøger at definere bøn og forbøn og beskriver, hvordan bønnen og forbønnen er en del af mit liv.

Introduktion

Jeg har det store privilegie, at jeg er vokset op i en kristen familie i trygge Danmark med rig mulighed for at komme i børneklub, juniorklub og teenklub. Jeg har også brugt mine ferier på kristne lejre, bibelcamping og jeg var elev på en kristen efterskole i 10. klasse. I min opvækst lærte jeg både at bede Fadervor og mere frie bønner. På en bibelcamping lærte jeg at tælle på fingrene og sige: Det – hjælper – altid – at – bede! Hvis vi ikke vidste, hvad vi skulle gøre, havde vi svaret lige ved hånden: det hjælper altid at bede!

Som en del af processen med at blive sendt ud som missionær var vi blandt andet til psykologsamtale. Vi skulle vel screenes på en måde. Vi var ved en meget dygtig psykolog, vi lærte meget om os selv, og det tog vi med os til Cambodja. Dog sagde han én ting, som jeg må være uenig med ham i. Han sagde, at vi ville komme til at stå i nogle situationer, hvor uanset hvilket håndtag vi trak i, så var der ikke noget håndtag, der virkede, og vi skulle øve os i at være i de situationer og ”gå ind i følelserne” og tage livtag med dem. Det er sandt, at vi har stået i situationer, hvor uanset hvilket håndtag vi trak i, så løste det ikke situationen. Det er også rigtigt, at vi mange gange har været nødt til at tage livtag med vores følelser: afmagt, frustration, frygt... Men uanset hvad, har vi altid haft et svar lige ved hånden: Det hjælper altid at bede! Det er sandt, der er ingen undtagelser! Det hjælper altid at bede!

En gave fra Gud

Bønnen er en fantastisk gave, som vi har fået af Gud. Bønnen åbner os for Gud og tillader ham at arbejde i os og ind i den situation, vi står i. Jeg beder meget – om stort og småt, og for mig er bøn også at lytte til Gud. Jeg øver mig i at lytte til Helligåndens ledelse og handle i lydighed.

Jeg plejer at skelne imellem at søge Guds ansigt, Guds hånd eller Guds hjerte. I de følgende afsnit vil jeg komme mere ind på de tre måder at tale om bøn på.

At søge Guds hånd

Når jeg søger Guds hånd, ønsker jeg hans indgriben ind i en situation, eller jeg har brug for noget helt konkret. Jeg må indrømme, at jeg nok oftest søger Guds hånd. Der er mange ting, jeg har brug for hjælp til. Det kan være godt vejr til sportsdag på børnenes skole, så børnene ikke bliver overophedet, hjælp til at finde noget på et af de store uoverskuelige markeder, ideer til hvordan jeg underviser i noget bestemt på Daughters of Cambodia, så kvinderne forstår det, lægedom for mine syge børn, en parkeringsplads, hjælp til at finde mine børns bortkomne klipklappere på skolens område og så mange andre ting.

Jeg har nogle gange oplevet, at mine til tider ret egoistiske bønner kan vække lidt anstød hos kristne, når jeg fortæller, hvordan Gud har hjulpet mig med ”småting”. Kan man tillade sig at spørge Den Almægtige om at finde klipklappere? Er det ikke noget, jeg selv kunne klare? Min tanke og tro er den, at Gud er min far – og jeg må komme til ham som et barn. Når jeg ikke kan finde ting i vores hus, spørger jeg helt naturligt de andre i huset om hjælp – har de mon set det, jeg leder efter? Kan de hjælpe med at lede? Hvor meget mere må jeg så ikke spørge min himmelske Far, som har omsorg for mig i alt? Han ved jo, hvor det, jeg leder efter, er.

At søge Guds ansigt

At søge Guds ansigt handler mest om at lovprise og tilbede ham som den, han er. Nogle gange er det bøn i form af lovsang. Det er også bøn, hvor jeg på en måde fortæller Gud, hvem han er. Jeg nævner hans navne, fortæller om hans karakter, for eksempel: Han er en nådig og barmhjertig Gud, sen til vrede og rig på troskab (Jonas 4,2), han er Alfa og Omega, Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste (Esajas 9, 5). Jeg låner ord og formuleringer fra Bibelen, som fortæller mig, hvem Gud er. Taksigelse er også en del af det at søge Guds ansigt. Salmernes Bog er en kilde til inspiration for mig. Jeg takker Gud for hans trofasthed, og jeg minder mig selv og Gud om hans velgerninger, ligesom salmisterne skriver om Guds store undere og trofasthed imod Israel¹.

Jeg søger Guds ansigt i lovprisningen og tilbedelsen af ham, men også når jeg oplever afmagt. Der skete en forandring i Job, da han stod ansigt til ansigt med Den Almægtige og måtte bøje sig for ham, fordi han er Gud. Sådan oplever jeg også, at det er nok at vide, at Gud er Gud, særligt i smertelige situationer eller situationer, hvor jeg netop ikke har nogle håndtag at trække i, men er dybt afhængig af Guds indgriben. Det er forløsende og helbredende at træde ind foran Guds ansigt.

At søge Guds hjerte

Når jeg i min bøn søger Guds hjerte, handler det i virkeligheden om at bede ”lad din vilje ske”. Hvad er det, Gud vil med mit liv her i Cambodja, med Daughters of Cambodia, med de mennesker, jeg møder i tjenesten eller til hverdag. Jeg beder om, at Gud vil give mig sit hjerte for Cambodja, for folket, for min næste. Det har betydet, at jeg har fået en dyb kærlighed til Cambodja og til

¹ Se for eksempel Salme 77, v. 12, Salme 136

khmerfolket. Det betyder også, at jeg oplever mørket i Cambodja som tungt, til tider sønderrivende! Det smerter mig at bo i et land, der er dybt ødelagt af massive bombninger, borgerkrig, udnyttelse og at se, hvordan det påvirker folket i dag. Men jeg jubler, når folk kommer til tro og river deres altre ned og brænder dem, når jeg ser unge kvinder ændre deres liv for sig selv og for deres børn, når kirken vokser, når de studerende på bibelskolen dimitterer og træder ud i tjenesten. Det er vidunderligt, spændende og vildt at søge Guds hjerte!

Forbønnens betydning for missionsarbejdet

Vi er udsendt af Luthersk Mission, som er en organisation med et stort netværk af menigheder. Vi er tilknyttet ca. 10 menigheder, som trofast beder for os og følger arbejdet, og mange mennesker fra de kirker beder for os hver dag. Vi mærker det dagligt! Vi mærker det på den fred, vi har i hjertet, når vi står i svære situationer. Vi mærker det, når vi kommer godt igennem en drænende *hot season* med daglige strømsvigt og vandmangel. Vi mærker det, når vi får personlige hilsner med skriftord og ord til trøst og opmuntring. Det gælder også, når vi arbejder os igennem svære ting både personligt eller i forbindelse med vores tjeneste her. Det er forbederne, der bærer arbejdet. Der er enorm kraft i forbønnen!

Forbøn er at bære en andens ønsker og længsler frem for Gud, og forbøn er at lytte til Gud, hvad det er, han ønsker at sige til den, vi beder for. Forbøn er også en opgave. En forbeder får for eksempel personer, situationer eller nationer lagt på hjerte som en slags byrde fra Gud. De er nødt til at bede for det, de har fået lagt på hjerte, Kristi kærlighed tvinger dem. Og en forbeder vil opleve, når forbønsarbejdet er gjort. Så er det som om byrden er lettet. At gå i forbøn for nogen kan være tungt, fordi man ofte selv ved Helligånden mærker sorgen eller smerten fra den person, den situation eller den nation, man beder for. Forbedere er med til at forberede mission, inden den finder sted. Som en mark der gøres klar til at blive tilsået. Min familie og jeg er i Cambodja, fordi nogen bad. En flok forbedere havde fået Cambodja lagt på hjertet. De bad Gud om at kalde og sende. De var med til at gøre os klar til at rejse og vores kære klar til at lade os gå.

Det er ikke nogen hemmelighed, at missionsarbejdet ofte er udfordrende. Missionærer over hele verden oplever modstand på forskellig måde – det er nok mere nøjagtigt at sige, at evangeliet møder modstand. Uretfærdigt bureaukrati, svigt fra folk, man troede, man kunne stole på, konflikter, misforståede forsøg på mission, personlig synd og meget mere står i vejen for evangeliet. Men vi bliver båret af forbønnen, og forbønnen er med til at bane vej igennem alt det, så evangeliet om Kristus kan nå ud.